

ტვირთვა (ტვირთვა-მეტრონიკა) „ზვიონი“—თავლი აღდგენითი მინცი, თქვე მამა-ცხოვრებულები, ისეთ „რუსულს“, „მიმართულებით“ ისრეთ განაწარმის მისულს—მეტრონიკაზე, ხალხის ინტერესების თავ-მომღვრიელ დამცველს, მოუდგომელ მოუსყიდელ და ინტერნაციონალურ ორგანიზაციას, როგორცაა სოლოლაკი—„კავკასიელთა სლოგანი“! იმ თუნდა აიღეთ ბოლო № 257-ში დაბეჭდილი ფელეტონი ნაწ-ზე მგდომარ ქართველი: „ქართველები და სომხების“ სათაურით და მასში ვაიყენებ, რა ყოფილან „საქართველოლები“ და რატომ ბ. ნარიც, გზა-ანგელო კაცები-ვე ერჯურად და შესაბრაოსად კაცებს, რომ მკითხველის ყურადღებამიაქციოს იმ უსამართლო „შვიონის-ტურ“ დევნას, რასაც თურ-მე ყველაზე მეტის-მეტად ნაციონალისტურ-რევოლუციონერები და კაცო-პამა „საქართველოლები“, პროგრესულ-დემოკრატიული სოლოლაკითა მიმართა... არა, თქვენი არ ვიცი და მე კი, თუმცა პატარა ვარ, მაგრამ ერთხელვე ძველ-რბილში გამაგდარი მაქვს ერთხელის შეხედულება ჩვენ მშრომელ ხალხის მომავალზე; მისი აღზნება - დაავადება მუდამ ჩემად მიმართა და აღნიშნულ ვაზეთ-ბის კითხვით გაუღებთოლს,—რა და ხალხი უნდა შემჩინებდეს „საქართველოსთან“ რამე კავშირის და-საკავებლად? „სახალხოებლებმა“, რე-ალურ მოსახლეობის მოსახრებთა“, ჩემი სამშობლო ქალაქი—ახალციხე და მთელი მესხეთი—ეს ქართველების კულტურისონის მამყენებელი პირველი აკანია რომ სომხებს უფერო-მე-გულმოკლულმა, მასწინათვე მივტოვე ის, ჩვენი აღზნებანი ისეთის მიური-ღებლობით გაცემული, მამა-პაპათა სავანე, თბილისში გამოიქვეცა, რომ ჩემი ბოლო-ვარამი შემეჩვილა მინცი ვაზ. „საქართველოსთვის“, რომელიც პროგრესიული, ნაციონალ-დემოკრატიული ორგანიზაცია მეგანა და იმ თურმე „ნამდვილად“ რა ყოფილა! მაგრამ ჯერ კიდევ დაეცა, ბ. ნარიც და მისი თანამოაზრის, როგორც დაგვირდა, თავისი „მოდგომილი“, სტრატეგ-მე-ორიანი წერილები...

რომ იცოდეთ, მკითხველო, როგორ მომწონს თავდადებულება და მოუსყიდელი მოღვაწეობა იმ ქართველ კალმონებისა, რომელნიც თანამშრომლობენ ვაზ. „კავ. სლოგანი“ და „თბ. ლისტოკში“. იმით იქ დავაქვთ, რომ შევავინო, მინცი ვფხვ ვერ მოაკვლევინებენ! არ მესმის შეფურცეული კლდე-სავით სიმაგრე-სიმტკიცე რწმენა-იდეო-სა და... შებღბინა...

გ. ახ-ლი.

თბ. თვითგარკვევა
და
ხარფხარე ქართული ღაბღაბი. წამი
(დასასრული)

ბ. ვოლსკის, არა ჰქონდა საბუთი არ დაეჯერებინა ისეთი დახელოვნებული კაცისათვის, როგორცაა ბრძანდება ბ. ალ. არლუთინსკი და აკი დაუჯერა კიდევ!

ამ დადგენილებით წრის გამგებობა, იმ დასკვნამდე მივიდა, რომ ვითომც გამგებობამ შეცდომამი შეიყვანა ბ. ვოლსკი და ამისთანა ვიღაცეებისა კი, გამგებობა არას ვზით არ მიიღებდა, თავის-თავზე.

ამიტომ, წრის გამგებობამ, ხელ-ახ-ლად განახლება, ბ. არლუთინსკის „ახალი საბუთები“ და უტყუარი სა-ბუთებით ხელში დაამტკიცა

ბ-ნმა პოლიციისტივრმა, თავის მხრივ მისწერა მეხუთე ნაწილის ბოქაულს, სისრულეში მოიყვანოს ბ-ნ ვოლსკის ბრძანება, ამ უკანასკნელმა, (ბოქაულ-მა) თავის მხრივ აცნობა ბ-ნ ხა-ტისოვს, დასცალოს ზემოხსენებული საბუთი და ჯერაც არ ვიცი, რითი დაბოლოვდება ეს საქმე: მიიყვანს ბ-ნი ხატისოვი სისრულეში ბ-ნ ვოლსკის ბრძანებას თუ არა?

დანამდვილებით ვიცი, და რო-გორც პოლიციის აგრეთვე მრავალს მოწვევის ჩვენებით დამატკიცებთ, რომ, ბ. ხატისოვმა და კომპანია, სწორედ ამ ბრძანების შემდეგ, ე. ი. როდესაც, ბ. ხატისოვს, 25 ოქტომ-ბერს, მოუვიდა ბრძანება „დასცალე საბუთი“, ამის საპასუხოდ, დაიწვეს მოზიდვა ლეიბებია და საწოლები-სა და დაწვობა ზემოხსენებულ შე-ნობაში და 7 ნოემბრის შემდეგ კი, როცა პოლიციისტივის მოუვიდა გან-კარგულება, ბ-ნ ვოლსკის ბრძანების სისრულეში მოიყვანის, მაშინ და ამის შემდეგ ხომ გააზიარეს იმეჯეულობის მოზიდვა.

რად და რისთვის?
ძალა უნებურად ვეკითხებით ჩვენს თავს: ჩვენა გვგონია, რომ ქალაქის გამგებობა ასე იქცევა იმით, რომ მას საბუთი ჰქონდეს, არ დასცალოს სახლი და მით არ მოიყვანოს სისრულეში ბ. ვოლსკის განკარგულება.
ჩვენა ვფიქრობთ, რომ გენერალი ვოლსკი შეეკითხება ბ. ხატისოვს: „რა არის მიზეზი, რომ არ ასრულებთ ჩემს ბრძანებასაო“ და ამ „საპასუხოდ“ მო-ლავნებს: „შეაღებენ ვაზ. „კავს““ შუად ექნება პასუხი: „თქვენი აღმადგენლები: ჩვენ დიდის სიამოვნებით შეგასრულებდით თქვენს ბრძანებას, ზემო და ქვემო სართული მითვისებული სახლსა სულ მთლად სავესტა კავშირის აფეგულო-ბით, ზამთარია, სხვა შენობა ხარფხარე-ში არ უკვლავა თავისუფალი, არ ვიცი თუ სად გადაიტანით და როცა სახლს ვიშოვით, მაშინ დიდის სიამოვნებით დაეცლიათ და შევასრუ-ლებთ თქვენს ბრძანებასაო“.

ეს „როცა სახლს ვიშოვით“—კი იმა-სა ჰნიშნავს, რომ ისინი „არასოდეს“ სახლს არ იშოვნიან“ და ამ რიგად მთელი ეს უბანი, მოკლებული დარ-ჩება ერთად ერთ სახალხო აუდიტო-რიას, სადაც ყოველი ეროვნება, თა-ვისათვისა ქართული წარმოდგენა, ლეკები, კონკრეტებს და სხვა და სხვა ეროვნების განსაზღვრებულ გასარ-თებებს.

ძალა უნებურად იბადება კითხვა: ოლქის სასამართლოს ან პალატის რომ შეეწყნარებინა ქალაქის თხოვნა და შეეკრა ქვემო სართულის (დუქნე-ბის) ქირები, მაშინაც ამისთანა არა საკადრის გზას დაადგებოდა ბ. ხატი-სოვი და კომპანია და დაიკლ-ვინებდა დუქნებს—თუ არა?

ნუ დაივიწყებთ, რომ წრემ თავისი ხარჯით ვაკეთა სახალხო აუდიტო-რია. დახარჯა სამ ათას მანეთზე მეტი, რომ ქალაქს ერთი „გაზურტილი“ გროშიც არ დაუხარჯავს ამ საქმეზე. და იქ, საცა ქალაქის მართველობა დადებულია თითონ თავისი ხარჯით ააშენოს სახალხო სახლები, სკოლები და აუდიტორიები და ხელი შეუწყოს ყოველს საგანმანათლებლო დაწესებუ-ლებას, ბ. ხატისოვიც არამც თუ ხელს არ უმართავენ, პირიქით სხვის მიერ აშენებულ სახალხო აუდიტორიას, გა-ნაპირა უზნისათვის აშენებულს, იგინი აქტივენი და მით საშუალებას უსპობენ გარე უზნელებს გონივრულ სახრდოს მისაღებად.

ლარიზმა ხარფ. ქართ. დამატული-მა წრემ, რის ვიავაგლახით, თავისი ხარჯით ხარფხარელებს აუშენა სახალ-ხო აუდიტორია, რაზედაც დახარჯა 3 ათას მანეთზე მეტი და ბ. ხატი-სოვმა, ე. ი. არლუთინსკიმ და მ. ჯა-ბარმა კი დაატკიცეს იგი!

ამის და მოუხედავად, დრამატ. წრე მინცი ვულს არ იტებს, თხოვლობს თავის აუდიტორიას, დღე-ღამეზე მო-ელის, რომ მას დაუბრუნებენ და განა-ახლებს თავის მოქმედებას და ამის სავსელი ჩვენ ვრწმუნდებით, რომ ბ. ხატისოვები, ყოველგვარ ზომებს ხმა-რობენ, რომ ხარფ. ქართ. დრამ. წრეს მოუსპონ ყოველივე მოქმედების საშუა-ლება და უნარი.

მოვალეურობა
სიკვირის გაყო
„როდესაც ჩვენი გმირი მეომრები წარბ-შეუხრებლად იხილებიან ბრძოლის ველზე, გარნა ახალი წყება გმირთა დღე და ღამ იწვრთნება სა-თავისი სამზადისში, რათა სამშობლოსათვის თავი დასდოს, როდესაც სასო-ვადობა არავითარ მსხვერპლს არ ზო-

გავს მტრის შესამუსრავად და მრავალ-ტანჯულ ხალხს თავისი თვლი და სი-სხლე მიუქცის ომის სამსხვერპლობე-სწორედ იმ დროს გამეგლებული ბრძო-ღარ-გავკრთა, სულს ჰხუთავს ხალხს და შეუძლებლად ჰხდის არსებობას.

იგი დღით-იღო უმეტეს ფასს პურისა, ერბოს, შაქრისა და სხვა საგ-ნებს. ყველა ეს საგნები აქავე დარჩა, უცხო ქვეყნებში არ გაუტანიათ და ბლომად მოიპოვება ჩვენში, და იმის მაგიერ რომ გაიფხულები—უზომოდ გაძვირდა.

ბანკებმა და აფერისტებმა მილო-ნობით შეიძინეს ყველა ეს საჭირო სა-განი და მიმალეს. ელიან დროს! აი, მოიწვია ხალხს და მერე რასაც დუ-ფასებთ—მეტი გზა არა აქვთ—უნდა მოგვეცნო.

ალარაფერი იშოვება, ყველაფრის ნაკლებადება შეიქმნა. იმითმ კი არა, რომ მართლაც ნაკლებად იყოს, —პირიქით, ყველაფერი ბლომად იშო-ვება.

მაგრამ ქურდ-ბაცაცები შეზღვი-ავენს ბელადს და სარდალებს, რომ შემდეგ მამასისხლად გაყიდონ, უკან-სკენელი გროში გამოვლიჯონ გაქალ-ტყავებულ ხალხსა და სული ამოხა-ლდონ.

განა ეს ძარცვა არ არის?
ჩვენ შეგვეძლო იმავე პირობებში გვეცხოვრა, როგორც ომამდის იყო, რადგანაც ყველაფერი უხვად მოიპო-ვება.

მაგრამ სამშობლოს გამედიდებამ და მოლატებებმა ქურდული შეთქმულო-ბა მოახდინეს და ყველა სავანს, ყვე-ლა გასაყიდ საქონელს უზომო ფასი დააღეს.

მე ვერ მომიძებნია სასჯელი ამ ავა-ზაკათისთვის, რომლებიც სძარცვენ ხალხს მაშინ, როდესაც მთელ ქვეყანას ცეცხ-ლი უკვლიან.

აი დაახლოვებით ასე სწერს ნემი-როვი—დანჩენო „რუს. სლოგანი“-ში. ვანრისხებული, იგი ცეცხლს აფრქვეს თავზე მძარცველთა და მოუწოდებს მათგანობას სასტიკი სასჯელი მიუზღოს მათ.

ასე ჰფიქრობს ყველა, დიდი და პ-ტარა, და ამ სიძვირის მიზეზს ჰპო-ვებს ჩარ-გავკრთა უზომოდ გაღვიძ-ებულ მადამს...

მხოლოდ ასე არა ჰფიქრობს ქალაქ თბილისის მშობლები. თავის წრე-რის ბ-ნ ფურულის პირით. ბ-ნმა გ-ფურულმა უმთავრეს მიზეზად სიძვირისა გამოაცხადა ის მოსახრება, რომ ჩვენ-სა მანეთობა დაპყარვა ფასი, მის ის ძალა და ღირებულება აღარ აქვს, რომელიც ომამდის ჰქონდაო. ეს მო-სახრება მან საგანგებოდ მოწვეულ პირთ წარუდგინა 10 გიორგობისთვის კრებაზე, სადაც მსჯელობა ჰქონდათ შესახებ სიძვირისა. თავისთავად მარ-თალი, ეს მოსახრება საკმარის არ არის სიძვირის ასახსნელად. და რო-დესაც ბ-ნმა ფურულმა მხოლოდ ეს მოსახრება წამოაყენა, მან თითქოს აუცილებლად გააპართლა სიძვირე და მის წინააღმდეგ ბრძოლა ჩვენი კეთილ-შემდებლის გარეშე დააყენა, ამით თი-თქოს ცვერი დაუჯრა ვაპართა მოქმე-დებებს.

ეს უკანასკნელი წელში გაიშლე-ბიან და დათამაზდებიან, მხოლოდ ჩვენ ქალაქისა და სოფლის მცხოვ-რებლებს უარესი დღე მოგველის.

ფურთ 9—11 მანეთად, აქვე ამზადე-ბენ, და ჰყიდიან 100—150 მანეთად. მოსამზადებელი მასალა მუხის ქერკი და თარიძი აქავე, ჩვენში.

უშეველია გავგებულ ექნება ბ. ფ-რულს, რომ გორში, თელავში და სხვა-გან ბევრ დაბა ქალაქებში გიორგანე-ნავის ვაჭრები ძალიან ხშირად 15 კაპ. ჰყიდიან, შაქარს გიორგანეს ექვს შაურად, პურს ორ შაურად, დამალ-მორატის ცნობებით, მოკავშირეები ბალკანეთში 200 ათას კაცს ვაღასხა-მენ, იტალიელებსაც 150 ათასის გა-დაყვანა შეუძლიანთ. ცხადია, თუნდაც ბალკანეთში გერმანელებმა ამდენივე დროს მოდის. კაცი ვეღარაფერს მის-დგომია სასაიდლად. ყველაფერს ცე-ცხლი უკიდის. ხალხი შერწმუნებულია, აღარ იცის რაითი გამოიკვებოს, თავი როგორ დააღწიოს ამ საზინელუბას. სასო-მინდელი უმცქერის და ელის მათგანობის ზომებს, რომ მან ლავამი ამოსდოს მართლაც ამ ავაზაკებს.

ამ დროს მარტო იმის თქმა რომ ფულმა დაპყარვა ღირებულება და ამიტომაც უმწერთ თავი ვაპართცნით მადა მორეულ ჩარჩებს,—ვერაფერი სარფაა სოფლისა და ქალაქის მი-ღველებსათვის.

გიორგი თაქთაქიშვილი.

დაბა-სოფლები

დაბა ხაშური (გორის მაზრა). უკი-ღურესმა ვაჭრებმა აქაც იჩინა თავი და ძალა-უნებურად ხალხი ამოძრავა არსებობისათვის. რადგანაც ხალხს შე-მოსავალი არასაიდან ემატება და გასა-ცელი კი გაუთოვრებია, ამიტომ ხალხმა დაადგინა: 1) მიცვალებულის დასაფ-ლავება უქვლებად, 2) დღეობის გა-დახდის უარის ყოფა, 3) სახელწოდე-ბის და დახადების დღეობის მოსპობა, 4) მოსპობა აღდგომის და ახალ წელი წიად „სტოლებში“ გაშლისა და სადა-რბანაზოდ სიარულისა, 5) დიდის ხარ-ჯებით ქორწილის და ნათლობის გა-დახდა, ამ დადგენილებებზე ხელს აწერს სა ორმოცდა ერთი კაცი, ხელის მო-წერა კრებულდება და ხალხიც ხელს სიამოვნებით აწერს. კარგი იქნება გარეშე სოფლებიც აწინარ მოსახრე-ბას დაადგებოდეს.

ხაშურელი.

გალაშქრება უვიპისისაჰან

ბულგარეთის პრემიერ მინის-ტრმა რადოსლოვამ „Pester La-zy“—ის თანამშრომელს განუცხადა: სე-რბეთში რომ მოეგრებიან სომარ მო-ქმედებს, ბულგარეთი ახალ ასპარეზ-ზე დაიწვრება მოქმედებს, მაგრამ აღ-გილის დასახელება ჯერ არ შეიძლე-ბაო. რადოსლოვოვი მართლს ამბობს: სერბეთის გადაქელება მხოლოდ გზას უხსნის მოპირდაპირე ახალ ასპარეზ-ებისკენ.

მართალია გერმანელებმა ბალკანე-თის ასპარეზზე ომის სადავებით ხელს იგდეს და მოკავშირეები იძულებული გახადეს აქეთენ მოეჭკით ყურად-ღებდა, მაგრამ მოკავშირეებიც იმსვენ ცდებოდნენ, რისთვისაც ბალკანეთის ასპარეზი ჰსურთ გამოიყენონ. თუმცა სერბეთის მიწა-წყალი მტრის განად-გურებლს ვერ გადაარჩინეს, მაგრამ გე-რმანელებს ისეთს გარემოებაში ჩაყე-ნეს, რომ ბალკანეთიდან თავის დახ-სწევა მათთვის ასე ადვილად აღარ არის.

ტყუილად კი არ გამოვხადებ აქეთ მხარეს მაკვებენ. იმედი აქვს სწრა-ფად გაათავებს აქ საქმეს, თუმცა მა-კვებენ დახანდა მტრთაგანსა, პრი-შტინის და კაჩინკათან. ეხლა გერმა-ნელები იმის გამო-რკვევამ არიან, თუ ბალკანეთში განთავისუფლებული ჯა-რი რომელ ასპარეზისკენ მიმართონ.

ამბობენ, და დაბეჯითებითაც, ამ გარს ეგვიპტისკენ გაისტუმრებენო.

მას მერე, რაც ინდოეთი და ეგვიპ-ტე ინვასიონების ხელშია, მუდამ ის-მის მოპირდაპირის მუქარას ამ ქვეყნე-ბის ჩამოშორებაზე, მაგრამ დღევან-დელ დღემდე ეს მუქარა მუქარადვე რჩება, რადგანაც ასე ადვილი როდია 1000 ევროს მანძილზე საომარი ხაზის გაკეფა. მართალია, ჩვენც ვამბობდით, დარდაწვლი ბრძოლის მთავარი მიზა-ნი ოსმალეთის ჯარის დახანდა იყო, რომ მას საშუალება არ მისცემოდა თავისი ჯარის გდმოყვანა 6—8 თვე მანძილზე დასტრატისკენ. ამ კავკა-სისკენ გადადევანა. ევროპის ოსმა-ლეთიდან კავკასიის საზღვრამდე ოს-მალეთის ჯარის გდმოყვანა 6—8 თვე მანძილზე დასტრატისკენ. მაშასადამე ამ ხნის განმავლობაში ისინი მთლად მო-წყვეტილი იქნებან სომარ ასპარეზს. მთელი ზემდებელი ჯარი, რომელიც გე-რმანელებმა ბალკანეთისათვის გამოპ-

ყვეს, 8 კორპუსს უდრის, ანუ 300 ათას. სწინა, გერმანელები, ამ სამასი ათასით და ოსმალეთ-ბულგარეთის ჯა-რით, აპირებენ „მეცელს ქვეყნებთან“ გამკლავებას.

თუნდაც გერმანელებმა ბალკანეთში გაიმარჯვონ, ბალკანეთს უჯარად მა-ინც ვერ დასტოვებენ, რადგანაც მო-კავშირეებს ყოველთვის შეუძლიანთ ბალკანეთში ჯარის გადაყვანა. მარი მორატის ცნობებით, მოკავშირეები ბალკანეთში 200 ათას კაცს ვაღასხა-მენ, იტალიელებსაც 150 ათასის გა-დაყვანა შეუძლიანთ. ცხადია, თუნდაც ბალკანეთში გერმანელებმა ამდენივე დროს მოდის. კაცი ვეღარაფერს მის-დგომია სასაიდლად. ყველაფერს ცე-ცხლი უკიდის. ხალხი შერწმუნებულია, აღარ იცის რაითი გამოიკვებოს, თავი როგორ დააღწიოს ამ საზინელუბას. სასო-მინდელი უმცქერის და ელის მათგანობის ზომებს, რომ მან ლავამი ამოსდოს მართლაც ამ ავაზაკებს.

ამ დროს მარტო იმის თქმა რომ ფულმა დაპყარვა ღირებულება და ამიტომაც უმწერთ თავი ვაპართცნით მადა მორეულ ჩარჩებს,—ვერაფერი სარფაა სოფლისა და ქალაქის მი-ღველებსათვის.

ქ. შუმსკი.

რუსეთი

ბ. ვ. მაქსიმოვი.
რიო-დე-ჟანეიროში 7 გიორგობის-თვის გარდაიცვალა ბრაზილიაში მყო-ფი რუსეთის დესანტი. მაქსიმოვი სხვა-თა შორის ერთ დროს ოსმალეთში მყოფ რუსეთის საფრანგულ დარგოში მყოფი იყო. 1895 წელს, ოსმალეთში სომეხ-თა ქლეტის დროს, მაქსიმოვმა დიდი გამბედაობა და უღრეკელობა გამოი-ჩინა. ის უშინოდ შევიდა ბანკში, სადაც სომხის ყუმბარის მსროლებლი შეეწყვედით ვაფთრებულ ოსმალებს და ყველა სომხები უწებდალ გამო-იყვანა, თუმცა საამისო დასტურის ოს-მალეთის მთავრობისაგან არ ჰქონია.

უცხოეთი

ფრენის საქმე
გენერალი მეტრო ადარბეს საფრან-გეთის და გერმანიის ძალას ფრე-ნის საქმეში. (General Maitrot „Des Armées Française et Allemande, Paris—Nancy, 1914.“) „პაეროპლანების რიცხვთა და სიმაღლის, მფრინავების

გამბედაობით ფრანგები გერმანელებს სწრაფად მიუახლოვდა დინევი ხალხი თვეს მძღვრებულს და მათი ადამი-ღებობა. ამ ამბობდა მეტრო და მიე-ლი საფრანგეთიც ამ აზრისა იყო. ან კი ვინა საეჭვო იყო? გარო, ჰემე-ვერდინი, ლემანიე განა გერმანელ მფრინავებს არა სკარბობდნენ? ასე ჰფიქრობდა საფრანგეთი. მაგრამ თუ-რმე, ბერლინი სულ სხვა ფიქრზე იყო. ასტყდა ომი და ყველას რწმუნდა და-ცემსხრა, სასოწარკვეთილებაში ჩაეარ-და საფრანგეთი. „მიმე და ტლანქი გერმანელები“ საუკეთესო მფრინავები გამოდგნენ. ისინი ჰვეერავდნენ მოპირ-დაპირის ჯარს, ხელმძღვანელობდნენ ზარბაზნის სროლას, თავს ესხმოდნენ მთავარ სამხედრო ბანაკს. გაროსს, ვოლგერის, ბრენდენბურგ-დემ-სონის „სიმკვირცხულ და გამბედაობა“ კი ვერ გამოდგა. თურმე საფრანგეთის ს-მხედრო პაეროპლანი ცოტა ჰქონია, სამხედრო მფრინავების ცოტა, ანგა-რები თითზე ჩამოსათვლელი და სა-ერთოდ საფრანგეთის არა ჰყოლია ვა-წყარავებულნი, გაწვრთნილი რაზმი სა-მხედრო მფრინავებისა. სანამ საფრან-გეთი სპირტით ერთობოდა, გერმანე-ლები გაშმაგებით ენზადებოდნენ ომი-სათვის.

წვრილი სავაგი

ლამის ცვარი.
უხსოვარ დროიდან ეგვიპტეში ერთ-ღლეობა დარჩენილი, ამ დღეობას „ლამის ცვარი“ ჰქვიან. ეს ის ღამეა, როდესაც მდინარე ნილოსს უკანა-სკენელი ცვარი ჩაერთობა, ნილოსი ნა-პირებს გადახეტს, მიეღს ველს მოე-ღება და უხვად მოაფენს ნიადაგს გამანაყოფრებელ შლამს. მთელი ხალ-ხი დღესასწაულსად, სახეიმოდ ირ-თვება...

მდინარე რომ კალაპოტიდან არ გადმოსცეს, ველ-მინდარი ხომ ვერ მოირწყება, გაფრთხილ-გამომშობი ნიადაგი კი შიმშილის მდინაა. ამ სა-დღესასწაულს ღამის მდინარე ნილოსი გაზარდადებულია, ათასობით მამ-ხალა ანთა, უშუმუნები ფერად-ფერა-დად სრიალობს პაერში და ნილოსის სარკეში ზღაბრულ ეღვევრო ჰხვეცს გაჩორადნებული ნაგებობი მოსიერე უთვალავ ქალ-ვაფს... ეს არის დღეს-სწაული იმ უკანასკნელი ცვარისა, რომლის ჩართობა ნილოსის წყალში, მის კალაპოტიდან გადახეტებს უთანა-ბრდებოდა.

რედაქტორ-გამომცემელი

სანდრო ზანუილი

<p>ამირ-ჰაჰმადის რეინის გმის მი-მოსვლა.</p> <p>(ღრე ნაჩვენებია თბილის. საათით)</p> <p>თბილისში მოდის:</p> <p>№ 3 ბათომიდან. 12 ს. 54 წ. დღ. № 4 ბათომიდან. 5 ს. 55 წ. საღ. № 5 ბათომიდან(სწრ.) 7 ს. 41 წ. საღ. № 10 ბათომიდან. 9 ს. 51 წ. დღ. ჯულფიდან 6 ს. 53 წ. დღ. ბორჯომიდან 7 ს. 25 წ. დღ. „სააგ. 10 ს. 28 წ. საღ.</p> <p>თბილისიდან ბაზის:</p> <p>№ 3 ბათომისკენ 1 ს. 45 წ. დღ. № 4 ბაქოსკენ. 7 ს. 3 წ. საღ. № 6 ბაქოს(სწრ.) 12 ს. 8 წ. დღ. № 9 ბათომისკენ. 8 ს. 53 წ. საღ. ჯულფისკენ 10 ს. 23 წ. საღ. ბორჯომისკენ 3 ს. 29 წ. დღ.</p>	<p>კახეთის რეინის გმის მიმოსვლა (თბილისის დრო)</p> <p>მიმოსვლა ურავალდე წაარმოებს.</p> <p>თბილისიდან გადის:</p> <p>თელავისა და წნორისკენ დღ. 8 ს. 58 გურჯაანში მიდის ნაშუადღე. 3 ს. 53 წ. გურჯაანიდან გადის თელა-ვისკენ ნაშუადღეს 4 ს. 53 წ. თელავში მიდის ნაშუადღე. 5 ს. 35 წ. გურჯაანიდან წნორზე მიდის 4 ს. 18 წ. წნორზე მიდის. 5 ს. 15 წ.</p> <p>თელავიდან ყოველ დღე გამოდის თბილისისკენ:</p> <p>დილის 8 ს. 58 წ. გურჯაანში მიდის. . . . 10 ს. 26 წ. წნორიდან თბილისისკენ გამოდის დილის. . . 10 ს. 16 წ. გურჯაანში მიდის 10 ს. 16 წ. გურჯაანიდან თბილისის-კენ გამოდის დილის 10 ს. 46 წ. თბილისის ჩამოდის 5 საათზე.</p>
--	--

წიგნების მაღაზია
„ახალი სიტყვა“ („Новая рѣчь“).
ი. ა. კიკნაძისა.
თბილისი. გოლოვინის პროსპექტი, 22, ტელეფონი 6—23.
გვაქვს ყოველნაირი ახალი წიგნები; ვისრულებთ ყოველნაირ ბიბლიოთეკის შედგენას: საზოგადო, სკოლის, საქარხნის, სასკოლის, საბავშვოს და სხ. განსამათლებელ საზოგადოებათა და სასწავლებელითა მიერ დაყვანილი წიგნე-ბი განსაკუთრებულ მორიგებით; ქალაქ გარეთიდან დაკეთას ვასრულებთ ორ დღეში. წერილობით ანუ პირადად ნაყოფი წიგნები შეიძლება ჩვენზე მივტა-ნიოთ სახლში.

თეზისი გრეკული
ამ. კიკნაძის
ბუშინის ქუჩა, საკუთ. სახ., № 9, ტელეფონი № 712.
განყოფილება ავლაბარში
კახეთის ქუჩა, საკუთ. სახლი, № 6, ტელეფონი № 712
ყოველ დღე მოგვდის საკუთარ და სავაქრო სახლ. „ლ. მამილოვის-შვით, სა-მრეწველობიდან ახალი ქვირითის ხიხალა, მცირე მარლიანი, შავი „შე-შინა“ ხიხალა, აგრეთვე ახალ-ახალი მტკვრის ზუთხი, თარით, ფარვა და ლოქო, გვაქვს აგრეთვე მიღებული ყოველნაირ კონსერვები და სარდინები რუსეთის და საზღვარ-გარეთის ფირმებისა ხანგრძლივ ინახება.